

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 237 din data de 06.04.2022

Dosar nr.: 74/2021

Petiția nr.: 879/05.02.2021

Petentă: Asociația pentru Protecția Drepturilor Minoritare Miko Imre

Reclamat: Secretariatul General Al Guvernului - Centrul Național de Coordonare a Activităților privind vaccinarea împotriva COVID 19

Ministerul Sănătății

Instituția Prefectului Județului Harghita

Instituția Prefectului Județului Mureș

Instituția Prefectului Județului Covasna

Obiect: Petenta reclamă publicarea unor informații de interes public privind vaccinul BioNTech/Pfizer, în județele Covasna, Harghita, Mureș, Satu-Mare, Bihor, Cluj, exclusiv în limba română, realizarea unui site oficial (<https://vaccinare-covid.gov.ro/>) cu informații despre procesul de vaccinare doar în limba română și lb. engleză, precum și disponibilitatea formularului în vederea vaccinării doar în limba română

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

1. Asociația pentru Protecția Drepturilor Minoritare Miko Imre

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

2. Secretariatul General Al Guvernului-Centru Național de Coordonare a Activităților privind vaccinarea împotriva COVID 19

Ministerul Sănătății

Instituția Prefectului Județului Harghita

Instituția Prefectului Județului Mureș

Instituția Prefectului Județului Covasna

II. Procedura de citare

3. Prin adresa nr. 879 din 18.02.2021 s-a solicitat petentei să depună la dosar o copie a statutului asociației precum și o dovadă a faptului că reprezintă asociația în vederea clarificării calității procesuale active. (fila 11 la dosar)

4. Prin adresa nr. 2640 din 06.04.2021 s-a realizat citarea părților în conformitate cu măsurile dispuse având în vedere contextul evoluției situației epidemiologice determinate de

răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, cu solicitarea de a fi transmise completări la petiție, respectiv punctul de vedere în scris (precum și orice alte acte sau dovezi), soluționarea speței urmând a se face în lipsă, odată cu exprimarea acordului părților din dosar, în termenul dat. (fila 12-16 la dosar)

5. Punctele de vedere formulate de către părțile reclamate au fost comunicate petentului prin adresele nr. 4311 din 07.06.2021 (fila 42 la dosar) și nr. 93 din 05.01.2022 (fila 72 la dosar) în vederea formulării concluziilor scrise.

6. Prin adresa nr. 7271 din 28.09.2021 (fila 43-48 la dosar) s-a realizat recitarea părților în conformitate cu măsurile dispuse având în vedere contextul evoluției situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, cu solicitarea de a fi transmise completări la petiție, respectiv punctul de vedere în scris (precum și orice alte acte sau dovezi), soluționarea speței urmând a se face în lipsă, odată cu exprimarea acordului părților din dosar, în termenul dat.

7. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerile petentei

8. Prin sesizarea nr. 879 din 05.02.2021 (filele 1-9 din dosar) petenta consideră că reclamații au încălcat dreptul la informație al cetățenilor din județele Covasna, Harghita, Mureș, Satu – Mare, Bihor, Cluj, unde există o comunitate semnificativă de etnici maghiari în unele depășindu-se chiar cu mult ponderea de 50%. În acest sens, petenta susține că a constatat că informarea cetățenilor de etnie maghiară cu privire la vaccinul Biontech/pfizer nu este o prioritate pentru autoritățile centrale, petenta considerând că fără o informare în limba minorității maghiare nu se poate ajunge la o vaccinare efectivă.

9. În același sens, petenta susține, de asemenea, că a fost realizat un site oficial (<https://vaccinare-covid.gov.ro/>) cu informații legate de procesul de vaccinare împotriva Covid-19 doar în limba română și engleză.

10. De asemenea, petenta menționează că formularul care trebuie completat de către pacientul care urmează a fi vaccinat este disponibil numai în limba română, acest formular conținând termeni medicali foarte dificili de înțeles, respectiv, anemie, cortizon, etc.

11. Petenta mai precizează că pe tot parcursul pandemiei, comunicarea informațiilor referitoare la prevenirea îmbolnăvirii de Covid-19 s-a axat pe informații distribuite doar în limba română, fără să se ia măsuri pentru traducerea acestora în limba maghiară, având în vedere că persoanele care beneficiază de vaccinare sunt persoanele cu o vârstă înaintată, iar majoritatea acestora suferă de anumite boli cronice, fiind esențial să înțeleagă în detaliu ce completează, pentru a evita orice risc de agravare a bolilor.

12. Petenta mai precizează că, în luna martie 2020, Comitetul de Experti al Cartei Europene pentru Limbile Regionale sau Minoritare, în care s-au menționat aspecte relevante în ceea ce privește informarea cetățenilor în limbile minorităților, în special în contextul pandemiei Covid-19, a atras atenția asupra responsabilității statelor membre ale Consiliului Europei, în special a celor care au ratificat Carta europeană a Limbilor Regionale sau Minoritare, importantă adresarea către cetățenii lor în toate limbile vorbite în mod tradițional în țările lor, în timpul acestei crize.

13. Petenta dorește să atragă atenția și asupra răspunsului formulat de către secretarul de stat Raed Arafat adresat petentei în contextul acestei teme "*cât privește legislația*

specifică vă comunicăm că în conformitate cu art.13 din Constituția României, limba oficială este în România este limba română “.

14. Concluzionând, petenta solicită constatarea de către C.N.C.D. a actului discriminatoriu săvârșit de Centrul Național de Coordonare a Activităților privind vaccinarea împotriva COVID 19, Instituția Prefectului Județului Covasna, Instituția Prefectului Județului Harghita, Instituția Prefectului Județului Mureș.

Sușinerile reclamatei/ului

15. **Instituția Prefectului Județul Harghita** prin adresa cu nr. 3279/04.05.2021 (fila 18 la dosar) comunică următorul punct de vedere:

- cu privire la formularul de exprimare a acordului pacientului informat și chestionarul triaj vaccinare adulți, acestea au fost traduse în limba maghiară (fila 19 la dosar) de către Direcția de Sănătate Publică Harghita și au fost puse la dispoziția tuturor centrelor de vaccinare din județ;
- în toate centrele de vaccinare din județ există personal vorbitor de limba maghiară care asigură cetățenilor accesul la informațiile necesare, explicând termenii medicali ori de ori este nevoie sau i se solicită;
- instituțiile implicate, respectiv, Direcția de Sănătate Publică Harghita, Consiliul Județean Harghita, Instituția Prefectului-Județul Harghita, în activitățile de informare a cetățenilor privind vaccinarea împotriva COVID-19, inclusiv a celor de etnie maghiară, comunică constant cu mass-media de limba maghiară, asigurând astfel accesul la informații despre vaccinare, modalitățile de programare, deschiderea unor noi centre de vaccinare, tipurile de vaccin utilizate, etc.
- **Reclamatul Instituția Prefectului Județul Harghita** consideră că, având în vedere cele mai sus menționate, este asigurat dreptul pacientului la informare în limba maternă conform prevederilor legale în vigoare.

16. Având în vedere **recitarea părților** în data de 28.09.2021 (fila 43-16 la dosar), prin adresa cu nr. 7722/14.10.2021 (fila 66 la dosar), reclamata, **Instituția Prefectului Județul Harghita**, precizează că nu are completări față de punctul de vedere exprimat și transmis instituției, precizând că dorește ca soluționarea petiției să se efectueze în lipsă.

17. **Instituția Prefectului Județul Mureș** prin adresa cu nr. 3333/06.05.2021 (fila 24 la dosar) comunică următorul punct de vedere prin care precizează că site-ul (<https://vaccinare-covid.gov.ro/>) indicat de către petenta este al Guvernului României și nu al Instituției Prefectului-Județul Mureș, iar informațiile publicate pe acesta nu sunt realizate de către Instituția Prefectului-Județul Mureș.

Reclamata menționează, totodată, că site-ul acestora este <https://ms.prefectura.mai.gov.ro>, sens în care consideră că sesizarea față de Instituția Prefectului Județul Mureș este fără obiect.

Reclamata mai menționează că referitor la informarea persoanelor care se prezintă la centrele de vaccinare din județul Mureș, Instituția Prefectului-Județul Mureș a luat măsurile necesare afișării și în limba minorităților a informațiilor administrative privind funcționarea lor și circuitul care trebuie să îl respecte persoanele participante la vaccinare.

18. Având în vedere **recitarea părților** în data de 28.09.2021 (fila 43-16 la dosar), prin adresa cu nr. 7611/11.10.2021 (fila 60 la dosar), reclamata, **Instituția Prefectului Județul**

Mureș, precizează că raportat la aspectele de fapt și de drept invocat de către petentă, înscrisurile depuse de aceasta în probațiune, solicită respingerea sesizării.

19. De asemenea consideră că **nu are calitate procesual pasivă**, deoarece actele și site-ul oficial cu privire la vaccin și la vaccinare nu sunt întocmite de Instituția Prefectului Județului Mureș.

20. De asemenea reclamata mai precizează că, deși potrivit reglementărilor legale în vigoare se prevede faptul că autoritățile publice locale au obligația de a întocmi actele oficiale în mod obligatoriu în limba română, toți cetățenii români și cetățenii români de etnie maghiară au avut acces la informație și au fost informați corect.

21. Instituția Prefectului Județul – Covasna prin adresa cu nr. 3338/06.05.2021 (fila 25 la dosar) comunică următorul punct de vedere prin care solicită clasarea sesizării, considerând că în prezenta cauză nu există discriminarea cauzată de către Instituția Prefectului-Județul Covasna.

Reclamata invocă de asemenea **lipsa calității procesuale pasive a Instituției Prefectului-Județul Covasna**, astfel:

- privind atitudinea discriminatorie față de cetățenii de etnie maghiară, relativ la Campania de vaccinare împotriva virusului SARS-COV-2, respectiv faptul că formularul de triaj la vaccinare este disponibil numai în limba română, nu și în limba maghiară, reclamata consideră că acest aspect depășește competența Instituției Prefectului-Județul Covasna, soluționarea aspectelor expuse intră în competența Comitetului Național de Coordonare a activităților privind vaccinarea împotriva SARS-COV-2. În acest sens reclamata face trimitere la Decizia nr. 385/20.11.2020 privind înființarea Comitetului național de coordonare a activităților privind vaccinarea împotriva SARS COV-2, Comitetul având rolul de a organiza și coordona activitățile privind vaccinarea împotriva SARS COV-2, pe următoarele tipuri de responsabilități: *informare și comunicare pentru personalul medico-sanitar și populația generală; elaborarea de proceduri de lucru necesare implementării în mod unitar a activităților legate de procesul de vaccinare.*

22. Pe fondul cauzei, reclamata susține că logica petentei este greșită atunci când interpretează ca discriminatorie utilizarea limbii oficiale de către autoritățile centrale în raport de toți cetățenii României, întrucât limba oficială nu poate discrimina, ea adresându-se tuturor cetățenilor români fără deosebire, aspect pe care Înalta Curte de CASAȚIE ȘI Justiție l-a statuat cu putere de lucru judecat.

23. Reclamata mai susține că în ceea ce privește prevederile art. 8 din Legea nr. 46/2003 privind drepturile pacientului, acestea își găsesc aplicabilitatea în cazul campaniei de vaccinare împotriva virusului SARS-COV-2, însă nu la modul pe care reclamata îl clamează, respectiv, art. 8 din Legea nr. 46/2003 prevede că informațiile se aduc la cunoștință pacientului în limba maternă sau într-o limbă pe care o cunoaște sau după caz, se va căuta o altă formă de comunicare, în cazul în care pacientul nu cunoaște limba română. În acest sens reclamata consideră că abordarea petentei reprezintă un adaos la lege, întrucât pornește de la prezumția că toți pacienții de etnie maghiară nu cunosc limba română, ipoteză pe care reclamata o respinge cu fermitate, pacientul având dreptul de a stabili singur dacă dorește să îi fie comunicate informațiile într-o altă limbă decât cea română.

24. Reclamata mai susține, de asemenea, că, dacă s-ar realiza o informare generală în limba maghiară, aceasta ar reprezenta o discriminare față de cetățenii români aparținând altor etnii, sau chiar față de cetățenii români de etnie maghiară, dar care nu cunosc limba

maghiară, având ca limbă maternă o altă limbă.

25. Concluzionând, reclamata precizează că la nivelul centrelor de vaccinare, în cazul în care există persoane care nu cunosc limba română, urmează a se asigura aducerea la cunoștința acestora a informațiilor necesare în limba maternă sau în limba pe care o cunoaște pacientul, iar în cazul particular în care nu i se asigură acestuia traducerea informațiilor sau i se refuză acest drept, se poate pune în discuție o eventuală stare de discriminare individuală, pe care pacientul o va reclama în condițiile legii.

26. Având în vedere **recitarea părților** în data de 28.09.2021 (fila 43-16 la dosar), prin adresa cu nr. 7720/14.10.2021 (fila 62 la dosar), reclamata, **Instituția Prefectului Județul Covasna**, precizează că își păstrează punctul de vedere formulat anterior și mai sus menționat, cu precizarea că dorește soluționarea petiției în lipsă.

27. Secretariatul General al Guvernului prin adresa cu nr. 3333/06.05.2021 (fila 27 la dosar) comunică următorul punct de vedere prin care solicită:

- respingerea plângerii ca fiind formulată în contradictoriu cu o persoană care **nu deține calitatea de reprezentant al Comitetului național de coordonare a activităților privind vaccinarea împotriva SARS-COV-2 – CNCAV**, pe cale de excepție, reclamata considerând că petenta a înțeles să formuleze reclamația și față de Secretariatul General al Guvernului, motivând că, Comitetului național de coordonare a activităților privind vaccinarea împotriva SARS-COV-2 – este, potrivit prevederilor Deciziei Prim-ministrului României nr. 385/2020, o structură fără personalitate juridică, în acest sens, reclamata precizează că petenta a indicat expres sediul S.G.G. din București, Palatul Victoria, cu toate că potrivit prevederilor art.1 alin. 7 din Decizia Prim-ministrului României nr. 385/2020 **“Comitetul își desfășoară activitatea în spațiul pus la dispoziție de Ministerul Apărării Naționale”**, iar art. 4 alin. 2 din aceeași decizie prevede că **„Secretariatul Comitetului se organizează la nivelul Ministerului Sănătății, iar structura și atribuțiile acestuia se aprobă prin ordin al Ministerului Sănătății”**.

28. Reclamata mai precizează că, contrar opiniei petentei, nu se poate susține că S.G.G. ar putea asigura reprezentarea Comitetului național de coordonare a activităților privind vaccinarea împotriva SARS-COV-2, câtă vreme s-a stabilit cu titlu de excepție, prin dispozițiile art. 20 alin. 3 teza finală din O.U.G. nr. 57/2019 și ale art. 3 alin.1 pct.13 din H.G. nr.137/2020, faptul că această autoritate publică asigură reprezentarea doar a Guvernului, respectiv, a Prim-ministrului, în fața instanțelor judecătorești, împreună cu ministerele inițiatoare sau continuatoare/succesoare în urma reorganizării și/sau instituțiile publice care au obligația de a pune în executare actele adoptate de Guvern și deciziile Prim-ministrului împotriva cărora s-au formulat acțiuni în justiție sau care au obligația de a iniția actele administrative sau de a efectua operațiunile administrative solicitate Guvernului sau Prim-ministrului.

29. Reclamata susține că, deși Comitetul național de coordonare a activităților privind vaccinarea împotriva SARS-COV-2 a fost înființat în subordinea S.G.G. și coordonarea Prim-ministrului României, dreptul de reprezentare în instanță, prevăzut cu titlu de excepție de art. 3 alin.1, pct.13 din H.G. nr. 137/2020, nu se confundă cu calitatea în care a fost citată.

30. Reclamata mai precizează și faptul că prin actul de înființare al Comitetului național de coordonare a activităților privind vaccinarea împotriva SARS-COV-2, se prevede că acest organism interministerial își desfășoară activitatea pe baza regulamentului propriu de organizare și funcționare, aprobat prin decizie a președintelui Comitetului în Prima ședința

de lucru, iar structura organizatorică îi este aprobată prin ordin comun al Ministrului sănătății, al Ministrului afacerilor interne, al Ministrului apărării naționale și al Ministrului lucrărilor publice, dezvoltării și administrației, pentru aceste considerente reclamata solicită admiterea excepției invocate, având în vedere că S.G.G. nu deține calitatea de reprezentant în justiție al Comitetului național de coordonare a activităților privind vaccinarea împotriva SARS-COV-2, și pe cale de consecință să se dispună respingerea plângerii față de această autoritate publică distinctă.

31. În ceea ce privește solicitarea de respingere a plângerii față de Secretariatul General al Guvernului ca **fiind formulată în contradictoriu cu o persoană fără calitate procesuală pasivă**, reclamata susține că în prezenta speță la formularea plângerii, petenta nu a respectat condițiile impuse de art.11 alin.1 din Ordinul președintelui C.N.C.D. nr.144/2008, nefiind precizate concret pretențiile față de această autoritate și cauza juridică a acestora, petenta nu a arătat care sunt drepturile subiective prevăzute de lege și mai ales, în ce mod acestea ar fi fost vătămate de către reclamatul S.G.G.

32. Reclamata mai precizează că, raportat la obiectul petiției, dar și la dispozițiile legale incidente, **nu se poate reține că există identitate între S.G.G. și persoana obligată în raportul juridic dedus judecății**, astfel, analizând petiția cum a fost formulate de petentă nu reiese calitatea de reclamat a S.G.G. fiind clar precizat că situația de discriminare s-ar datora exclusiv C.N.C.A.V., iar aspectele reclamate de petentă vizează exclusiv activitățile C.N.C.A.V. și nu pe ale S.G.G., singura afirmație a petentei referitoare la calitatea de reclamat a **S.G.G. se referă la faptul că C.N.C.A.V. este un organism interministerial, fără personalitate juridică, în subordinea Secretariatului General al Guvernului și coordonarea Prim-ministrului**, însă, chiar dacă s-ar admite prin absurd că atribuțiile și competențele exclusive ale C.N.C.A.V., ar putea fi transferate S.G.G., contrar dispozițiilor legale care reglementează organizarea și funcționarea acestor structuri, mai trebuie observat că formularele care trebuie completate de către pacientul ce urmează a fi vaccinat și care sunt disponibile numai în limba română, nu sunt acte proprii ale C.N.C.A.V., care la rândul său, nu poate avea calitatea procesuală pasivă; formularele care trebuie completate de către pacientul ce urmează a fi vaccinat **au fost aprobate prin Ordinul ministrului sănătății, al ministrului afacerilor interne, al ministrului apărării naționale și al ministrului lucrărilor publice, dezvoltării și administrației nr. 2171/181/M.223/4.380/2020 privind stabilirea Normelor privind autorizarea, organizarea și funcționarea centrelor de vaccinare împotriva COVID-19, astfel spus, formularele în limba română care constituie situația premisă a discriminării reclamate prin prezenta plângere sunt aprobate ca anexe ale unui act administrativ ce nu aparține C.N.C.A.V așa încât legitimitatea procesuală pasivă nu poate reveni decât autorităților emitente ale ordinului anterior menționat.**

33. În ceea ce privește respingerea plângerii ca nefondată reclamata susține că formularele care trebuie completate de către pacientul ce urmează a fi vaccinat au fost aprobate, contrar susținerilor petentei, prin Ordinul ministrului sănătății, al ministrului afacerilor interne, al ministrului apărării naționale și al ministrului lucrărilor publice, dezvoltării și administrației, **nr. 2171/181/M.223/4.380/2020**, în aceste condiții, având în vedere că actul administrativ a fost publicat în MONITORUL Oficial al României, devin incidente dispozițiile art. 21 din Legea nr. 202/1998, modificată și completată, potrivit căror Monitorul oficial al României, *“Partea I, se editează în traducere, și în limba maghiară. Pentru Partea I în limba maghiară, cheltuielile de publicare se suportă din bugetul Camerei Deputaților,,* astfel lista

formulelor tipizate, menite a fi utilizate în relația dintre autorități și cetățeni, se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Departamentului pentru Relații Interetnice, elaborată în colaborare cu Institutul pentru Studierea Problemelor Minorităților Naționale.

34. Având în vedere cele menționate, reclamata susține că aspectele sesizate de către asociația petentă nu întrunesc elementele constitutive ale art. 2, alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată.

35. Ministerul Sănătății - prin adresa cu nr. 7580/08.10.2021 (fila 52 la dosar) comunică următorul punct de vedere prin care precizează **că Ministerul Sănătății nu este parte în cauza prezentă, petenta asociație nu a formulat plângere în contradictoriu cu Ministerul Sănătății, ci cu Comitetul național de coordonare a activităților privind vaccinarea împotriva SARS-COV-2, Instituția Prefectului Județul Covasna, Instituția Prefectului Județul Harghita, Instituția Prefectului Județul Mureș.**

36. Reclamata susține că potrivit Deciziei de înființare Comitetul, nu este în subordinea Ministerului Sănătății, ci în subordinea Secretariatului General al guvernului, având personalitate juridică proprie distinctă, considerând că răspunderea persoanei juridice pentru prejudiciile cauzate prin fapte ilicite ale organelor sale de conducere și administrare este o răspundere pentru fapta proprie. (art.187, 188 cod civil).

37. Reclamata mai precizează că activitatea Comitetului s-a desfășurat la sediul Ministerului Sănătății până la data de 21.12.2020, iar începând cu data de 22.12.2020, își desfășoară activitatea în spațiul pus la dispoziție de Ministerul Apărării Naționale, acest lucru nu duce la concluzia că este în subordinea Ministerului Sănătății.

38. Concluzionând reclamata solicită **admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive** a Ministerului Sănătății, iar pe fond solicită respingerea plângerii ca nefondată.

39. Prin adresa cu nr. 4173/02.06. **MINISTERUL AFACERILOR INTERNE** precizează că a fost înștiințat de către Secretariatul General Al Guvernului despre prezenta petiția, și comunică următoarele:

Potrivit Străgiei de vaccinare împotriva COVID-19 în România, în calitate de structură centrală cu atribuții în asigurarea bunei funcționări a programului de vaccinare împotriva COVID-19, îi revin următoarele atribuții:

- participarea la elaborarea și implementarea Strategiei naționale de vaccinare împotriva Covid-19 prin structurile proprii sau cele aflate în coordonare;
- asigurarea condițiilor logistice necesare implementării, respectiv, depozitare, distribuție, asigurare resurse umane în echipele de vaccinare;
- asigurarea fondurilor pentru activitățile în responsabilitate.

40. Reclamata precizează în legătură cu prevederile legale din Legea drepturilor pacienților nr. 46/2003, în cazul în care pacientul nu cunoaște limba română, informațiile l se aduc la cunoștință în limba maternă ori într-o limbă pe care o cunoaște, sau, după caz, se va căuta o altă formă de comunicare, însă cu privire la acest aspect **Ministerul, precizează că nu se poate pronunța.**

41. De asemenea, **MINISTERUL AFACERILOR INTERNE**, evidențiază demersurile întreprinse de Instituția Prefectului Județului Harghita, Direcția de Sănătate Publică Harghita, Consiliul Județean Harghita, Instituția prefectului Județul Mureș, în vederea asigurării accesului la informații despre vaccinare și în limba maghiară.

42. De asemenea, **MINISTERUL AFACERILOR INTERNE**, anexează punctul de vedere al Instituției Prefectului Județul Covasna, care precizează că, există sentința nr. 62/2013

pronunțată la data de 01.04.2013 în dos. 645/64/2012, Curtea de Apel Brașov prin care s-a dispus anularea hotărârii C.N.C.D. nr. 244/01.08.2012, prin care se reține că *nu reprezintă o discriminare la adresa cetățenilor de o anumită etnie faptul că o informație publică este afișată numai în limba oficială a statului, întrucât aceasta se datorează tuturor cetățenilor, indiferent de naționalitate sau limbă*, în acest sens, instanța a reținut că limba română este limba oficială a statului român și nu poate fi asimilată unei limbi minoritare, regimul juridic al acestora fiind totalmente diferit.

43. Se mai precizează de asemenea că la nivelul **Curții Europene a Drepturilor Omului** s-a apreciat că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (Hotărârile Stubbings și alții împotriva Regatului Unit din 22.10.1996, paragraful 72 și Rasmussen împotriva Danemarcei din 28.11.1984, paragraful 40). Prin jurisprudența sa relevantă C.E.D.O. reiterează ca art.14 (interzicerea discriminării) din convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (Convenția) acordă protecție împotriva discriminării în folosința drepturilor și libertăților garantate de celelalte dispoziții substanțiale ale Convenției, nu orice diferență de tratament constituind, însă o încălcare în mod automat a acestui articol (art.14 convenție).

V. Motivele de fapt și de drept

I. Secretariatul General Al Guvernului - Centru Național de Coordonare a Activităților privind vaccinarea împotriva COVID 19 (R1)

44. În drept, potrivit dispozițiilor art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”. Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate **asupra excepției lipsei calității procesuale pasive**, excepție invocată de către partea reclamată.

45. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul urmează a analiza și a respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a reclamatei, invocată de reclamată, urmând a se pronunța pe fond, ținând cont de faptul că **C.N.C.A.V. este un organism interministerial, fără personalitate juridică, în subordinea Secretariatului General al Guvernului și coordonarea Prim-ministrului.**

46. Colegiul urmează a se pronunța cu privire la faptul că informațiile de interes public privind vaccinul BioNTech/Pfizer, în județele Covasna, Harghita, Mureș, Satu-Mare, Bihor, Cluj, au fost publicate exclusiv în limba română, realizarea unui site oficial (<https://vaccinare-covid.gov.ro/>) cu informații despre procesul de vaccinare doar în limba română și lb. engleză, precum și disponibilitatea formularului în vederea vaccinării doar în limba română.

47. O.G. nr. 137/2000, la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a

libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

48. Pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind discriminatorie aceasta trebuie să îndeplinească **cumulativ** mai multe condiții:

a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;

b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;

c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

49. Astfel se poate considera discriminare:

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

50. O faptă poate fi considerată discriminatorie dacă **atinge un drept**, oricare dintre cele garantate de tratatele internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională (**O.G. nr. 137/2000**, art. 1 alin. 2: *„Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: [...]”*, art. 2 alin. 1: *[...] „restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege [...]”*; **Protocolul 12**, art. 1 alin. 1: *„Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege [...]”*).

51. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**: *„exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”*).

52. Prin nediferențiere judecătoria Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: *„art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară”* (**Marckx împotriva Belgiei**, 13 iunie 1979, §32) sau *„analoagă”* (**Van der Mussel împotriva Belgiei**, 23 noiembrie 1983, §46) ori *„relevant similară”* (**Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma *„analoagă ori relevant similară”* (**Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit**, 30 iulie 1998, §75).

53. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu, iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

54. Criteriile enumerate de **O.G. nr. 137/2000** sunt doar ilustrative, nu exhaustive, precizând *„sau oricare alt criteriu”*, însă aceste criterii, conform cazuisticii CEDO, trebuie să reprezinte caracteristici personale pe baza cărora persoane sau grupuri de persoane pot fi deosebite unele de altele (**Kjeldsen, Busk Madsen și Pedersen împotriva Danemarcei**, 7 decembrie 1976, §56). *„Art. 14 nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat ci doar împotriva acelor care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe «statut», pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele”* (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13 iulie 2010, §55), menționând că noțiunea *„orice altă situație”* trebuie să se interpreteze cât mai larg posibil (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13

iulie 2010, §56-61), cu atât mai larg cu cât dreptul atins este considerat a fi mai important (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13 iulie 2010, §62).

55. Art. 10 al **O.G. nr. 137/2000** prevede: „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauza prin: [...] h) refuzarea acordării pentru o persoană sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilități.”

56. **Constituția României**, la art. 13. stabilește: „În România, limba oficială este limba română.”

57. **Convenția-cadru din 1 februarie 1995 pentru protecția minorităților naționale** a Consiliului Europei, ratificată de România prin **Legea nr. 33/1995**, la art. 10 alin. 1 stabilește: „Părțile se angajează să recunoască oricărei persoane aparținând unei minorități naționale dreptul de a folosi liber și fără ingerință limba sa minoritară, în privat și în public, oral și în scris.”

58. **Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare**, ratificată de România prin **Legea nr. 282/2007** a Consiliului Europei, la art. 7 alin. 2 prevede: „Părțile se angajează să elimine, dacă nu au făcut-o deja, orice distincție, excludere, restricție sau preferință nejustificată referitoare la folosirea unei limbi regionale sau minoritare și având drept scop descurajarea sau punerea în pericol a menținerii ori dezvoltării acesteia. Adoptarea de măsuri speciale în favoarea limbilor regionale sau minoritare, destinate să promoveze egalitatea între vorbitorii acestor limbi și restul populației ori urmărind să țină seama de situațiile lor specifice, nu este considerată ca un act de discriminare față de vorbitorii limbilor mai răspândite” (art. 7 alin. 2);

59. **Codul administrativ** din 03.07.2019 la art. 195, intitulat „Limba oficială și folosirea limbii minorităților naționale” prevede:

„(1) În raporturile dintre cetățeni și autoritățile administrației publice locale se folosește limba română.

(2) În unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor, stabilit la ultimul recensământ, în raporturile lor cu autoritățile administrației publice locale, cu aparatul de specialitate și organismele subordonate acestora, aceștia se pot adresa, oral sau în scris, și în limba minorității naționale respective și primesc răspunsul atât în limba română, cât și în limba minorității naționale respective. *Jurisprudență, Reviste (1)*

(3) În scopul exercitării dreptului prevăzut la alin. (2), autoritățile publice și entitățile prevăzute la art. 94 au obligația să pună la dispoziția cetățenilor aparținând unei minorități naționale formulare și texte administrative de uz curent în format bilingv, respectiv în limba română și în limba minorității naționale.

(4) Lista formularelor și a tipurilor de texte administrative de uz curent, care se utilizează conform alin. (3), se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Departamentului pentru Relații Interetnice elaborată în colaborare cu Institutul pentru Studierea Problemelor Minorităților Naționale, cu avizul ministerelor cu atribuții în domeniul administrației publice, finanțe publice și afaceri interne.

(5) În condițiile prevăzute la alin. (2), în posturile care au atribuții privind relații cu publicul sunt încadrate și persoane care cunosc limba minorității naționale respective.

(6) *Autoritățile administrației publice locale asigură inscripționarea denumirii localităților și a instituțiilor publice de sub autoritatea lor, precum și afișarea anunțurilor de interes public atât în limba română, cât și în limba minorității naționale respective, în condițiile prevăzute la alin. (2).*

(7) *Actele oficiale se întocmesc în mod obligatoriu în limba română, sub sancțiunea nulității.”*

60. Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public definește la art. 2 lit. b) informația de interes public ca fiind *„orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități publice sau instituții publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informației”*.

61. Prin urmare, ținând cont de cadrul legal invocat și de faptul că **C.N.C.A.V. este un organism interministerial, fără personalitate juridică, în subordinea Secretariatului General al Guvernului și coordonarea Prim-ministrului, raportat la partea reclamată menționată**, Colegiul director reține că partea reclamată nu avea obligația de a oferi informațiile menționate și în limbile minorităților naționale unde este cazul. De asemenea, trebuie subliniat faptul că publicarea informațiilor de interes public în limba română nu limitează dreptul de acces la informații de interes public. Ca atare, nu se poate reține încălcarea vreunui drept prevăzut de legislația menționată mai sus.

II. Ministerul Sănătății (R2)

62. În drept, potrivit dispozițiilor **art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, care prevăd *„(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”*. Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate **asupra excepției lipsei calității procesuale pasive**, excepție invocată de către partea reclamată.

63. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul urmează a analiza și a respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a reclamatei, invocată de reclamată, urmând a se pronunța pe fond, ținând cont de faptul că prin *Decizia Prim-ministrului României nr. 385/2020 “Comitetul își desfășoară activitatea în spațiul pus la dispoziție de Ministerul Apărării Naționale”, iar art. 4 alin. 2 din aceeași decizie prevede că „Secretariatul Comitetului se organizează la nivelul Ministerului Sănătății, iar structura și atribuțiile acestuia se aprobă prin ordin al Ministerului Sănătății”*.

64. Colegiul urmează a se pronunța cu privire la faptul că informațiile de interes public privind vaccinul BioNTech/Pfizer, în județele Covasna, Harghita, Mureș, Satu-Mare, Bihor, Cluj, au fost publicate exclusiv în limba română, realizarea unui site oficial (<https://vaccinare-covid.gov.ro/>) cu informații despre procesul de vaccinare doar în limba română și lb. engleză, precum și disponibilitatea formularului în vederea vaccinării doar în limba română.

65. Prin urmare, ținând cont de cadrul legal invocat mai sus, Colegiul director reține că partea reclamată nu avea obligația de a oferi informațiile menționate și în limbile minorităților naționale unde este cazul. De asemenea, trebuie subliniat faptul că publicarea informațiilor de interes public în limba română nu limitează dreptul de acces la informații de interes public. Ca atare, nu se poate reține încălcarea vreunui drept prevăzut de legislația menționată mai sus. (se menține motivarea de la pct. 47 – pct. 60)

Instituția Prefectului Județului Harghita (R3)

66. **În drept**, pornind de la definiția generală a discriminării cuprinsă în dispozițiile art. 2 alin.1 din Ordonanță, deducem că pentru a reține existența unei fapte de discriminare trebuie îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții: existența unui **tratament diferențiat** manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință; **existența unui criteriu de discriminare**, conform criteriilor reținute de art.2 alin.1; **tratamentul diferențiat să aibe ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege; existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile**, conform art.1 alin.3 din ordonanță; **existența unei legături de cauzalitate între tratamentul diferențiat și criteriul de discriminare.**

67. Raportat la prezenta speță, elementele faptei de discriminare, astfel precum au fost evidențiate mai sus, potrivit art. 20 alin.7 din Ordonanță, trebuiesc dovedite, cu un minim de probatoriu, astfel încât să se poată crea o prezumție simplă de discriminare, de către petentă. Ulterior, după ce petenta probează faptele, intervine principiul răsturnării sarcinii probei potrivit căruia partea reclamată are obligația de a dovedi că faptele nu au fost săvârșite sau că acestea nu sunt fapte de discriminare (**Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi ca faptele nu constituie discriminare. În fata Colegiului director se poate invoca orice mijloc de probă, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice**), precum și art. 72 din *Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor*: **Potentul, respectiv persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare.**

68. Prin urmare, pornind de la faptul că Petenta reclamă publicarea unor informații de interes public privind vaccinul BioNTech/Pfizer, în județele Covasna, **Harghita**, Mureș, Satu-Mare, Bihor, Cluj, exclusiv în limba română, realizarea unui site oficial (<https://vaccinare-covid.gov.ro/>) cu informații despre procesul de vaccinare doar în limba română și lb. engleză, precum și disponibilitatea formularului în vederea vaccinării doar în limba română, Colegiul reține că **Instituția Prefectului Județul Harghita** prin adresa cu nr. 3279/04.05.2021 (fila 18 la dosar) comunică următorul punct de vedere:

- cu privire la formularul de exprimare a acordului pacientului informat și chestionarul triaj vaccinare adulți, acestea au fost traduse în limba maghiară (fila 19 la dosar) de către Direcția de Sănătate Publică Harghita și au fost puse la dispoziția tuturor centrelor de vaccinare din județ;
- în toate centrele de vaccinare din județ există personal vorbitor de limba maghiară care asigură cetățenilor accesul la informațiile necesare, explicând termenii medicali ori de ori este nevoie sau i se solicită;
- instituțiile implicate, respectiv, Direcția de Sănătate Publică Harghita, Consiliul Județean Harghita, Instituția Prefectului-Județul Harghita, în activitățile de informare a cetățenilor privind vaccinarea împotriva COVID-19, inclusiv a celor de etnie maghiară, comunică constant cu mass-media de limba maghiară, asigurând astfel accesul la informații despre vaccinare, modalitățile de programare, deschiderea unor noi centre de vaccinare, tipurile de vaccin utilizate, etc.
- **Reclamatul Instituția Prefectului Județul Harghita** consideră că, având în vedere cele mai sus menționate este asigurat dreptul pacientului la informare în limba maternă conform

prevederilor legale în vigoare.

69. Prin urmare, Colegiul director este de opinie că prin inversarea sarcinii probei de către partea reclamată, în prezenta speță, nu pot fi reținute mijloace probatorii de natură a reține prezumția săvârșirii unei discriminări împotriva acesteia pe considerentul apartenenței etnice, respectiv limbă, prin urmare fapta nu există.

Instituția Prefectului Județului Mureș (R4)

70. **În drept**, potrivit dispozițiilor **art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, care prevăd „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”. Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate **asupra excepției lipsei calității procesuale pasive**, excepție invocată de către partea reclamată.

71. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul urmează a analiza și a respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a reclamatei, invocată de reclamată, urmând a se pronunța pe fond.

72. **În drept**, pornind de la definiția generală a discriminării cuprinsă în dispozițiile art. 2 alin.1 din Ordonanță, deducem că pentru a reține existența unei fapte de discriminare trebuie îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții: existența unui **tratament diferențiat** manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință; **existența unui criteriu de discriminare**, conform criteriilor reținute de art.2 alin.1; **tratamentul diferențiat să aibe ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege; existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile**, conform art.1 alin.3 din ordonanță; **existența unei legături de cauzalitate între tratamentul diferențiat și criteriul de discriminare**.

73. Raportat la prezenta speță, elementele faptei de discriminare, astfel precum au fost evidențiate mai sus, potrivit art. 20 alin.7 din Ordonanță, trebuiesc dovedite, cu un minim de probatoriu, astfel încât să se poată crea o prezumție simplă de discriminare, de către petentă. Ulterior, după ce petenta probează faptele, intervine principiul răsturnării sarcinii probei potrivit căruia partea reclamată are obligația de a dovedi că faptele nu au fost săvârșite sau că acestea nu sunt fapte de discriminare (**Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi ca faptele nu constituie discriminare. În fata Colegiului director se poate invoca orice mijloc de proba, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice**), precum și art. 72 din *Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor*: *Potentul, respectiv persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare.*

74. Prin urmare, pornind de la faptul că Petenta reclamă publicarea unor informații de interes public privind vaccinul BioNTech/Pfizer, în județele Covasna, Harghita, **Mureș**, Satu-Mare, Bihor, Cluj, exclusiv în limba română, realizarea unui site oficial (<https://vaccinare-covid.gov.ro/>) cu informații despre procesul de vaccinare doar în limba română și lb. engleză, precum și disponibilitatea formularului în vederea vaccinării doar în limba română, Colegiul reține că **Instituția Prefectului Județul Mureș** prin adresa cu nr. 3333/06.05.2021 (fila 24 la dosar) comunică că referitor la informarea persoanelor care se prezintă la centrele de vaccinare din județul Mureș au fost luate măsurile necesare afișării și în limba

minorităților a informațiilor administrative privind funcționarea lor și circuitul care trebuie să îl respecte persoanele participante la vaccinare.

75. **Prin urmare**, Colegiul director este de opinie că prin inversarea sarcinii probei de către partea reclamată în prezenta speță nu pot fi reținute mijloace probatorii de natură a reține prezumția săvârșirii unei discriminări împotriva acesteia pe considerentul apartenenței etnice, respectiv limbă, prin urmare fapta nu există.

Instituția Prefectului Județului Covasna (R5)

76. **În drept**, potrivit dispozițiilor **art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, care prevăd „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”. Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate **asupra excepției lipsei calității procesuale pasive**, excepție invocată de către partea reclamată.

77. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul urmează a analiza și a respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a reclamatei, invocată de reclamată, urmând a se pronunța pe fond.

78. **Colegiul urmează a se pronunța cu privire la faptul că** informațiile de interes public privind vaccinul BioNTech/Pfizer, în județele **Covasna**, Harghita, Mureș, Satu-Mare, Bihor, Cluj, au fost publicate exclusiv în limba română, realizarea unui site oficial (<https://vaccinare-covid.gov.ro/>) cu informații despre procesul de vaccinare doar în limba română și lb. engleză, precum și disponibilitatea formularului în vederea vaccinării doar în limba română.

79. **O.G. nr. 137/2000**, la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

80. Pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind discriminatorie aceasta trebuie să îndeplinească **cumulativ** mai multe condiții:

a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;

b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;

c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

81. Astfel se poate considera discriminare:

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

82. O faptă poate fi considerată discriminatorie dacă **atinge un drept**, oricare dintre cele garantate de tratatele internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională (**O.G. nr. 137/2000**, art. 1 alin. 2: „Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: [...]”, art. 2 alin. 1: [...] „restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege [...]”; **Protocolul 12**, art. 1 alin. 1: „Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege [...]”).

83. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**: „exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”).

84. Prin nediferențiere judecătoria Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: „art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară” (**Marckx împotriva Belgiei**, 13 iunie 1979, §32) sau „analoagă” (**Van der Mussel împotriva Belgiei**, 23 noiembrie 1983, §46) ori „relevant similară” (**Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma „analoagă ori relevant similară” (**Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit**, 30 iulie 1998, §75).

85. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu, iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

86. Criteriile enumerate de **O.G. nr. 137/2000** sunt doar ilustrative, nu exhaustive, precizând „sau oricare alt criteriu”, însă aceste criterii, conform cazuisticii CEDO, trebuie să reprezinte caracteristici personale pe baza cărora persoane sau grupuri de persoane pot fi deosebite unele de altele (**Kjeldsen, Busk Madsen și Pedersen împotriva Danemarcei**, 7 decembrie 1976, §56). „Art. 14 nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat ci doar împotriva acelor care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe «statut», pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele” (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13 iulie 2010, §55), menționând că noțiunea „orice altă situație” trebuie să se interpreteze cât mai larg posibil (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13 iulie 2010, §56-61), cu atât mai larg cu cât dreptul atins este considerat a fi mai important (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13 iulie 2010, §62).

87. Art. 10 al **O.G. nr. 137/2000** prevede: „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauza prin: [...] h) refuzarea acordării pentru o persoană sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilități.”

88. **Constituția României**, la art. 13. stabilește: „În România, limba oficială este limba română.”

89. **Convenția-cadru din 1 februarie 1995 pentru protecția minorităților naționale** a Consiliului Europei, ratificată de România prin **Legea nr. 33/1995**, la art. 10 alin. 1 stabilește: „Părțile se angajează să recunoască oricărei persoane aparținând unei minorități naționale dreptul de a folosi liber și fără ingerința limba sa minoritară, în privat și în public, oral și în scris.”

90. **Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare**, ratificată de România prin **Legea nr. 282/2007** a Consiliului Europei, la art. 7 alin. 2 prevede: „Părțile se angajează

să elimine, dacă nu au făcut-o deja, orice distincție, excludere, restricție sau preferință nejustificată referitoare la folosirea unei limbi regionale sau minoritare și având drept scop descurajarea sau punerea în pericol a menținerii ori dezvoltării acesteia. Adoptarea de măsuri speciale în favoarea limbilor regionale sau minoritare, destinate să promoveze egalitatea între vorbitorii acestor limbi și restul populației ori urmărind să țină seama de situațiile lor specifice, nu este considerată ca un act de discriminare față de vorbitorii limbilor mai răspândite” (art. 7 alin. 2);

91. Codul administrativ din 03.07.2019 la art. 195, intitulat „Limba oficială și folosirea limbii minorităților naționale” prevede:

„(1) În raporturile dintre cetățeni și autoritățile administrației publice locale se folosește limba română.

(2) În unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor, stabilit la ultimul recensământ, în raporturile lor cu autoritățile administrației publice locale, cu aparatul de specialitate și organismele subordonate acestora, aceștia se pot adresa, oral sau în scris, și în limba minorității naționale respective și primesc răspunsul atât în limba română, cât și în limba minorității naționale respective. *Jurisprudență, Reviste (1)*

(3) În scopul exercitării dreptului prevăzut la alin. (2), autoritățile publice și entitățile prevăzute la art. 94 au obligația să pună la dispoziția cetățenilor aparținând unei minorități naționale formulare și texte administrative de uz curent în format bilingv, respectiv în limba română și în limba minorității naționale.

(4) Lista formularelor și a tipurilor de texte administrative de uz curent, care se utilizează conform alin. (3), se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Departamentului pentru Relații Interetnice elaborată în colaborare cu Institutul pentru Studierea Problemelor Minorităților Naționale, cu avizul ministerelor cu atribuții în domeniul administrației publice, finanțe publice și afaceri interne.

(5) În condițiile prevăzute la alin. (2), în posturile care au atribuții privind relații cu publicul sunt încadrate și persoane care cunosc limba minorității naționale respective.

(6) Autoritățile administrației publice locale asigură inscripționarea denumirii localităților și a instituțiilor publice de sub autoritatea lor, precum și afișarea anunțurilor de interes public atât în limba română, cât și în limba minorității naționale respective, în condițiile prevăzute la alin. (2).

(7) Actele oficiale se întocmesc în mod obligatoriu în limba română, sub sancțiunea nulității.”

92. Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public definește la art. 2 lit. b) informația de interes public ca fiind „orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități publice sau instituții publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informației”.

93. Prin urmare, ținând cont de cadrul legal invocat, **raportat la partea reclamată menționată, Colegiul director** reține că partea reclamată avea obligația de a oferi informațiile menționate și în limbile minorităților naționale. De asemenea, trebuie subliniat faptul că publicarea informațiilor de interes public doar în limba română limitează dreptul de acces la informațiile de interes public. Ca atare, se poate reține încălcarea acestui drept prevăzut de legislația menționată mai sus, prin urmare fapta sesizată reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 coroborat cu art. 10 lit. h) din **O.G. nr. 137/2000R**, se aplică sancțiunea de avertisment conform art. 5 alin. 2 lit. a, coroborată cu art. 6 și art. 7 din **O.G. nr. 2 din**

2001, recomandă reclamatului să dispună măsurile necesare afișării și în limba minorităților a informațiilor administrative privind funcționarea lor și circuitul care trebuie să îl respecte persoanele participante la vaccinare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respingerea excepției lipsei calității procesuale pasive invocată către de părțile reclamate S.G.G. (R1), Ministerul Sănătății (R2), Instituția Prefectului Județului Mureș (R4), Instituția Prefectului Județului Covasna (R5) în conformitate cu O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare;

2. Față de **Secretariatul General Al Guvernului - Centru Național de Coordonare a Activităților privind vaccinarea împotriva COVID 19 (R1)**, fapta sesizată nu întrunește elementele constitutive ale faptei de discriminare, în sensul că nu există un drept încălcat potrivit art. 2 alin.1 din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

3. Față de **Ministerul Sănătății (R2)** fapta sesizată nu întrunește elementele constitutive ale faptei de discriminare, în sensul că nu există un drept încălcat potrivit art. 2 alin.1 din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

4. Față de **Instituția Prefectului Județului Harghita (R3)**, faptele nu se confirmă;

5. Față de **Instituția Prefectului Județului Mureș (R4)**, faptele nu se confirmă;

6. Față de **Instituția Prefectului Județului Covasna (R5)**, fapta sesizată reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 coroborat cu art. 10 lit. h) din **O.G. nr. 137/2000R**; aplică sancțiunea de avertisment conform art. 5 alin. 2 lit. a, coroborată cu art. 6 și art. 7 din **O.G. nr. 2 din 2001**; recomandă reclamatului să dispună măsurile necesare afișării și în limba minorităților naționale a informațiilor administrative privind funcționarea lor și circuitul care trebuie să îl respecte persoanele participante la vaccinare.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

DIACONU ADRIAN – membru

HALLER ISTVAN – membru

JURA CRISTIAN – membru

LAZĂR MARIA – membru

MARIA MOȚA – membru

OLTEANU CĂTĂLINA – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

Data redactării: 28.04.2022

Redactat și motivat de: P.C.S./F.V./C.V.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu